

נספחים:

שלב א': דיון על חשיבות ההתיישבות במקומות שונים

1. כרטיס א - לוד:

העיר שלנו עתיקה מאוד, אפילו רבי טרפון ורבי עקיבא גרו בה! היא נמצאת במרכז הארץ, קרוב מאוד לנמל התעופה שהוא הקשר שלנו עם העולם. בעיר יש 70,000 תושבים, 30% מהם ערבים. בשכונה שבה אנו גרים יש יותר ערבים מיהודים. לפעמים יש לי תחושה שהערבים מרגישים פה יותר מדי בבית, ומתנהגים כאילו הם השולטים בעיר ובארץ בכלל. צריך לשנות את זה! הארץ היא שלנו! צריך להפגין נוכחות ושליטה יהודית.

2. כרטיס ב - בני אדם:

הישוב שלנו הוקם לפני תשע שנים ליד הישוב אדם. הוא נמצא בין נחל פרת לנחל מכמש. הקמנו את הישוב כי ראינו שהבדואים מתחילים להשתלט על אדמות מדינה שאלהן הישוב אדם מתוכנן להתפשט. הישוב שלנו הוא חלק מגוש ישובים שיוצר רצף יהודי מצפון לירושלים ומונע חיבור של יריחו עם רמאללה. לפעמים אני חושבת שאם היישוב שלנו לא היה קם, ירושלים כבר הייתה מוקפת בחגורה ערבית חונקת מצפון למזרח.

3. כרטיס ג - עמונה:

היישוב שלנו הוקם לפני כ-18 שנה, הוא נחשב "יישוב לא חוקי" כי אדמותיו רשומות כאדמות פרטיות של ערבים. האדמות האלו נקנו מהערבים אך המדינה לא הכירה בכך רשמית. לפני שבע שנים התחולל ביישוב שלנו מאבק קשה מאוד כשהמשטרה באה להרוס מבני קבע שהוחלט שהם "בלתי-חוקיים". אלפי מפגינים ניסו לעצור את ההרס, חלקם נפגעו בגופם. המאבק נכשל אך עמונה שלנו עוד עולה וצומחת. כיום יש ביישוב ארבעים משפחות. היישוב שלנו ממוקם על גבעה גבוהה ליד עפרה במיקום חשוב שצופה על ירושלים ומדבר יהודה. ככל שנצמח ונגדל כל העם יבין שכל ארץ ישראל היא שלנו.

4. כרטיס ד - חומש:

היישוב שלנו הוקם לפני 35 שנה על-ידי גרעין נח"ל חילוני. הוא נמצא בעמדה אסטרטגית חשובה וצופה על כל הארץ מצפון לדרום. בזמן האינתיפאדה השנייה עזבו מחצית מהמשפחות את היישוב. כדי לחזק את ההתיישבות במקום הגיעו אליו משפחות דתיות ואף הוקמה בו

ישיבה. במסגרת "תכנית ההתנתקות" נחרב היישוב. כשנתיים לאחר החורבן החלו מגורשי חומש ושא-נור לפעול למען הקמת חומש מחדש. כיום שוכנת שם ישיבת חומש, אשר בחוריה מאיישים את חומש במסירות נפש. הם לומדים שם ללא מבנה מסודר, ללא מים זורמים וללא חשמל. מדי מספר חודשים ישנה עלייה המונית לחומש ורבים פוקדים את המקום. חשוב לעלות ללא הרף לחומש כדי שבסופו של דבר נוכל לחזור ולהתיישב לתמיד.

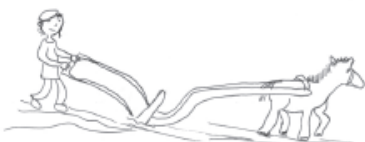
שלב ב': היכרות עם סוגי התיישבות שונים בארץ

1. אביבים:

מושב בגבול לבנון- ישראל, הוקם בשנת 1958, ננטש והוקם מחדש ע"י עולים מצפון אפריקה. קרבתו לגבול הפכה אותו חשוף לפיגועים, המפורסם בהם הוא "אסון אביבים" שבו ירי רקטות מלבנון פגע בהסעה של ילדי המושב לבית הספר האזורי. שנים-עשר נוסעים נהרגו, בהם תשעה ילדים.

2. חריש:

ישוב שהוקם על אדמות קיבוץ נטוש. המדינה השקיעה רבות בתכנונו אבל האכלוס שלו נכשל ורוב הרחובות בו ריקים. יש ביישוב 3300 תושבים, חילונים ודתיים לאומיים. לפני כעשרים שנה הובאו ליישוב כשבעים בני חמולה מרמלה במטרה להפסיק סכסוך דמים בינם לבין חמולה אחרת. יישוב זה תוכנן להיות הכוכב הצפוני שבתוכנית "שבעת הכוכבים" – בניית שבע נקודות מעירון ועד מודיעין כדי לשנות את המאזן בין יהודים לערבים. כיום פועל בו גרעין תורני של חמישים משפחות, והחלה בו בנייה גדולה לציבור החרדי והדתי לאומי.

3. עלי זהב:

ישוב קהילתי-חילוני שהוקם לפני ארבעים שנה על-ידי תנועת ביתר. היישוב מיועד לשלוש-מאות משפחות אך מונה רק 110. נקרא על שם אשתו של מנחם בגין – עליזה. שמו הקודם היה יועזר – על – שם יוסי בן יועזר איש צרידה שעירו הייתה בסמוך. את היישוב הקים גרעין משפחות מגוש דן, שרצו לממש את הבעלות על שטחי מדינה ולהתיישב במקום שריק מיישובים יהודיים, וקרוב לגוש דן.

4. אדורה:

יישוב קהילתי ממערב לחברון שהוקם לפני שלושים שנה על-ידי תנועת ביתר. לפני כעשר שנים חדרו לישוב שני מחבלים שהרגו ארבעה אנשים ופצעו שבעה. לאחר הפיגוע החלו תושבים לעזוב את היישוב, עד שהוחלט לחזק את היישוב בעזרת משפחות דתיות. כיום מונה היישוב כ- 260 נפש, חילונים ודתיים.

5. מרחבעם:

היישוב הקהילתי דתי הראשון ברמת נגב. ממוקם בין שדה בוקר לירוחם. הוקם לפני שנים-עשרה שנה ושמו נלקח מהמרחבים שפרושים סביבו וכהוקרה והערכה לשר רחבעם זאבי- אוהב ארץ ישראל גדול, שהובא לקבורה ביום בו נפרצה הדרך ליישוב. ביישוב ישנם 42 משפחות ויותר מ-150 ילדים. כיום נבנית בו שכונת הקבע ושמונה משפחות כבר עברו אליה.

